

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 53. S. Athanasius Jerosolymæ. Inde Alexandriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. mus, utrique Apollinari Patri, & Fi-
A. C. 349. lio, qui se ei instituendum tradiderat,
 in paucis amicus. Hujus consortio ab-
 stinere, ne ad Idololatriam forte pertra-
 herentur, ambos jusserat Episcopus, sed
 ipsi non ita, ut par erat, morem gere-
 bant; quadam die Epiphanius hymnum
 in laudem Bachi pluribus aliis, & utro-
 que Apollinari Patre, & filio audienti-
 bus recitavit; initio quidem, ut sole-
 bant Gentiles, dixerat, ut qui non essent
 initiati, & profani abessent, tunc au-
 tem nec duo Apollinares, nec Christia-
 norum præsentium alius exiverunt. Ubi
 hæc ad Theodoti Episcopi aures dela-
 ta, pessime factum dixit, & Laicis post
 lenem increpationem ignovit, at duos
 Apollinares publice reprehensos ab Ec-
 clesiæ Communione separavit, quos ta-
 men deinde in jejuniis, & lacrymis pœ-
 nitentes recepit. Igitur delictum exo-
 letum, & cum Athanasio communio-
 nem juniore Apollinari Georgius obje-
 cit, ut eum ex Ecclesia pellendi prætex-
 tus esset.

§. LIII.

*S. Athanasius Jerosolymæ. Inde
 Alexandria.*

*Apol. 2. p.
 774. ad so-
 lit. p. 825.*

Sanctus Athanasius emenso per Syriam
 itinere, in Palæstina adveniens, ab
 omni-

omnibus Episcopis amice exceptus est, si duos, tresve, Arianos demas, quales erant Acacius Cæsariensis, & Patrophilus Scythopolitanus. Reliqui omnes cum eo communicarunt, excusantes, quod adversus eum scripserint, se enim, ut id facerent, vi coactos. Jerosolymam ad Concilium convenerunt, unde Epistolam Synodalem Athanasio faventem dedere ad Episcopos Ægypti, & Lybiæ, Presbyteros, Diaconos, & populum Alexandrinum, qua reditum dilecti sibi Episcopi gratulantur. Hortantur etiam, ut pro Imperatoribus orent; ex quo docemur, Constantem tunc necdum e vivis abiisse, & scriptum fuisse eodem anno 349. Huic Epistolæ subscripserant Episcopi sedecim, quorum primus est Maximus Jerosolymitanus illius Concilii Præses; & omnes, uno excepto, cui Macrinus nomen, Concilio Sardicensi interfuerant.

Sæculum IV.
A. C. 349.

Tandem Pelusium primam Ægypti urbem attigit S. Athanasius, & per mediam Regionem Alexandriam tendens, in qualibet civitate incolas hortabatur; Arianos vitarent, iisque, qui Filium consubstantialem confiterentur, jungerentur. In quibusdam Ecclesiis ordinavit Clericos. Ubi Alexandriam ingressus est, omnium animos non populi modo, sed

*Socrat. II.
c. 24. Athan.
ad solit. p.
825.*

Sæculum IV. sed & Episcoporum Ægypti, & utriusque Lybiæ undique affluentium incredibili gaudio refecit. Veterem amicum præter omnem spem vivum, & valentem videre lætabantur, seque ipsos hæreticorum tyrannide liberatos. Omnes hominum ordines lætitia pervasit, in SS. Conventibus mutuo se ad virtutem animantium. Multæ puellæ, antea nupturæ, Virginitatem suam Jesu Christo consecrarunt. Juvenes, aliorum exemplo excitati vitam monasticam amplexi sunt. Patres ad suscipiendum institutum monasticum filiis Auctores erant, aut saltem eorum precibus flecti se sinebant, ne prohiberent. Conjuges alter alteri suadebant juxta Apostoli consilium orationi vacare. Populorum Charitas nutriendis, & vestiendis orphanis, & viduis exercebatur. Tanta erat æmulatio, ut quælibet domus Ecclesia orationi, & virtutum operibus destinata videretur. Hos effectus pia Christianorum lætitia tunc produxit. Ecclesiæ omnes profunda pace fruebantur, Episcopi omnes S. Athanasio scribebant, & ab eo vicissim Epistolas pacis pro more accipiebant. Alii, quod contra ipsum scripserant, retractabant, plures ex inimicis ejus sincere in gratiam redibant. Non nulli nocturnis tenebris ad ipsum se conferebant, temporum calamitatem præ-

Ad solit.
p. 827.

prætexentes, quorum iniquitate Ariano-
rum partibus fuissent impliciti, quorum
hæresin detestabantur, seque interne in
ejus communione semper perseverasse
sancte affirmabant.

Sæculum IV.

A. C. 349.

§. LIV.

Ursacii, & Valentis retractatio.

Inter cœteras maxime notabilis est re-
tractatio Ursacii, & Valentis, quam
miserunt ad Concilium ex pluribus Pro-
vinciis hunc in finem congregatum, ut
Photinum ab Episcopatu deponerent,
duobus ante annis Mediolani, ut hære-
ticum, condemnatum. Hoc Concilium
verosimiliter Romæ celebratum est, quip-
pe Ursacius, & Valens ad Julium Papam
scripserunt, rogantes, ut ad Ecclesiæ com-
munionem reciperentur. Julius, consi-
lio suorum exquisito, petitam concessit
gratiam, quo magis in Ecclesiæ utilita-
tem Arianorum vires acciderentur; ea
autem conditione patuit eis ad Eccle-
siam reditus, ut S. Athanasii innocen-
tiam agnoscerent; illi, quod jubebantur,
fecerunt in hæc verba: *Beato Domino*

*Hilar. frag.**p. 411. v.**Pagi. an. 349**no. 4. 5. &c.**Athan. 2.**Apol. p. 776.**Hila. fragm.**Cum p. 411.*

(*) Ursacius, & Valens Toti Ecclesiæ Catho-
licæ